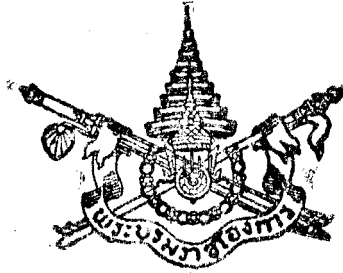

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๔๘๘

พระราชบัญญัติ

กำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งเผยแพร่ข่าวอันเป็นการ
ทำให้เสียสัมพันธไมตรี ระหว่างประเทศไทยกับประเทศ
ที่มีสนธิสัญญาทางไมตรีกับประเทศไทยในภาวะสงคราม

พุทธศักราช ๒๔๘๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๗)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๘

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

๑๔ สิงหาคม ๒๔๘๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๔๓

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมาย
กำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งเผยแพร่ข่าวอันเป็นการทำให้
เสียสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิ
สัญญาทางไมตรีกับประเทศไทยในภาวะสงคราม

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
กำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งเผยแพร่ข่าวอันเป็นการทำให้
เสียสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิ
สัญญาทางไมตรีกับประเทศไทยในภาวะสงคราม พุทธ
ศักราช ๒๔๘๘"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เมื่อมีเหตุฐานอันควรเชื่อได้ว่า ได้มีผู้กระทำ
การเผยแพร่ข่าวไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ อันอาจทำให้เสียสัมพันธ
ไมตรีระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิสัญญาทางไมตรี
กับประเทศไทย หรืออาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในเจตน

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๔๘๗

งานของรัฐบาลอันมีต่อประเทศซึ่งมีสนธิสัญญาทางไมตรีกับ
ประเทศไทย ให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือสารวัตรทหารรายงาน
พฤติการณ์และระบุผู้ถูกกล่าวหาไปยังรัฐบาล เพื่อจัดการ
กับบุคคลนั้น

มาตรา ๔ เมื่อรัฐบาลได้รับรายงานดังกล่าวในมาตรา ๓
รัฐบาลจะได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการซึ่งตั้งขึ้นตามความใน
พระราชบัญญัตินี้พิจารณา และเพื่อป้องกันมิให้เผยแพร่ข่าว
ต่อไป ก็ให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือสารวัตรมีอำนาจจับกุม
และควบคุมบุคคลนั้นก่อน

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ซึ่งทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้แต่งตั้งขึ้น เพื่อปฏิบัติการตามความใน
พระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งนาย
และกรรมการอื่นอีกสี่นาย

มาตรา ๖ เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องจากรัฐบาลแล้ว
ถ้าพิจารณาได้ความว่าบุคคลใดกระทำการเผยแพร่ข่าวดังกล่าว
ในมาตรา ๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจส่งกักคุมผู้ถูกกล่าวหา

๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๕๑

ไว้กำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่ว่าในกรณีใดๆ ระยะเวลานั้นให้สิ้นสุดลงในเมื่อได้มีประกาศหรือกฎหมาย แสดงว่าภาวะสงครามได้สิ้นสุดลงแล้ว

ในการวินิจฉัยสั่งของคณะกรรมการตามความในวรรคก่อน ให้คณะกรรมการ มีอำนาจออกหมาย เรียก พยาน หลักฐาน และบังคับให้พยาน สาบาน หรือปฏิญาณได้ตามกฎหมายว่า ด้วยวิธีพิจารณาความ และให้คณะกรรมการให้โอกาสแก่ ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อหาและยื่นคำให้การ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ควบคุมผู้ถูกกล่าวหาไว้ใน ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการได้

มาตรา ๑ ผู้ที่อยู่ในระหว่างควบคุมหรือกักคุมตามความ ในพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่า เป็นผู้อยู่ในระหว่างคุมขังโดย หอมด้วยกฎหมายตามกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๘ เมื่อมีเหตุอันสมควร คณะกรรมการจะเพิก ถอนคำสั่งให้กักคุมที่ได้ส่งไปแล้วเสียก็ได้

ผู้ที่ถูก คณะกรรมการสั่งกักคุมไว้จะร้องขอให้คณะ กรรมการพิจารณาเรื่องของตนใหม่ โดยอ้างหลักฐานซึ่งได้มา ภายหลังการพิจารณาแล้วก็ได้

ตอนที่ ๔๓ เล่ม ๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๔๘๘

มาตรา ๘ ผู้ใดขัดขืนไม่มาให้ระตอคณะกรรมการความหมายเรียก หรือขัดขืนไม่สาบานหรือปฏิญาณตามคำสั่งของคณะกรรมการ หรือขัดขืนไม่มีสำเนาหนังสือหรือทรัพย์สินอย่างใด ๆ ที่คณะกรรมการเรียกให้นำมาแสดงต่อคณะกรรมการ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดเอาความที่ตนรู้ว่าเป็นความเท็จมาให้การในข้อสำคัญต่อคณะกรรมการ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ร้อยบาทขึ้นไปถึงพันบาท

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ถวญ ขกัษวญศ

นายกรัฎฐมนตร